

2. Zarzut drugi, dotyczący błędów w ocenie popełnionych przez komisję konkursową przy ocenie informacji zawartych w formularzu zgłoszenia strony skarżącej. Komisja konkursowa postąpiła wbrew ogłoszeniu o konkursie stwierdzając, że strona skarżąca nie posiada poziomu wykształcenia odpowiadającego ukończonym studiom wyższym trwającym co najmniej 3 lata, potwierdzonego dyplomem ukończenia studiów, koniecznego do tego, by zostać dopuszczonym do konkursu.

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2018 r. – VW/Komisja

(Sprawa T-243/18)

(2018/C 231/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: VW (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 26 czerwca 2017 r.;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności wyraźnej decyzji oddalającej zażalenie z dnia 19 stycznia 2018 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, podniesiony tytułem głównym, dotyczący niezgodności z prawem art. 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, ponieważ narusza on zasadę równego traktowania, o której mowa w art. 20 karty praw podstawowych i w art. 52 tej karty.
2. Zarzut drugi, podniesiony alternatywnie w przypadku, gdyby strona skarżąca nie mogła skorzystać z art. 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, dotyczący naruszenia prawa przez pozwaną instytucję w zakresie wykładni art. 27 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, a w dalszej kolejności, przy założeniu, że nie doszło do naruszenia prawa, dotyczący naruszenia zasady równego traktowania, w tym w szczególności art. 20 karty praw podstawowych i naruszenia zasady proporcjonalności zapisanej w art. 52 karty.

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2018 r. – Synergy Hellas / Komisja

(Sprawa T-244/18)

(2018/C 231/40)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (Ateny, Grecja)
(przedstawiciel: adwokat K. Damis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 1115 final z dnia 19 lutego 2018 r. dotyczącej odzyskania kwoty 76 282,08 EUR, wraz z odsetkami, od „d.d.Synergy HELLAS ANONYMI EMPORIKI ETAIREIA PAROCHIS YPIRESION PLIROFORIKIS”;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 85 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) 2345/2002 ⁽¹⁾:
 - Sprzeczna z przepisami tego artykułu jest odmowa uwzględnienia przez Komisję uzasadnionego wniosku o przyznanie dodatkowego terminu na spłatę, mimo że zostało już spłaconych 73 % kapitału, wraz z wszystkimi odsetkami, i choć została ustanowiona osobista gwarancja żądana przez Komisję w odniesieniu do całej należnej pierwotnie kwoty powiększonej o odsetki;
 - argumentacja Komisji dotycząca materialnej legalności zaskarżonej aktu jest bezzasadna;
 - Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia lub przekroczenia granic uprawnień dyskrejonalnych oraz naruszenia zasady „dobrej administracji”
 - Komisja przekroczyła granice przysługujących jej uprawnień dyskrejonalnych poprzez wydanie zaskarżonej decyzji bez uwzględnienia danych faktycznych przedłożonych jej przez skarżącą i poprzez przyjęcie rozwiązań mogących prowadzić do likwidacji skarżącej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności
 - Zaskarżona decyzja nie stanowi środka koniecznego do osiągnięcia zamierzonego celu, gdyż skarżąca nadal dokonuje płatności oraz z tego względu, że decyzja nakłada na skarżącą nadmierne obciążenie, które zagraża samemu jej istnieniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 357, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2018 r. – RATP / Komisja

(Sprawa T-250/18)

(2018/C 231/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery, P. Delelis i C. Lavin, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska